

VRAAG

Wij zijn een ouder echtpaar (70+) en gaan al geruime tijd naar een gemeente waar wij graag lid van zouden willen worden. Deze gemeente gelooft net als wij in de volwassendoop en omdat ik als puber al gedoopt ben, wil mijn man zich (dit ontroert mij diep) nu ook laten dopen en dan samen lid worden. Helaas kregen wij van een oudste een behoorlijk agressieve terugkoppeling per mail dat wij geen lid mochten worden en mijn man zich niet mocht laten dopen. Dit zónder opgaaf van redenen en de oudste gaf ook aan dat hij geen uitleg/reden wilde geven; wij hadden dit maar te accepteren.

Wij worstelen hier enorm mee; we kunnen maar niet bedenken WAT we precies in de ogen van God of de gemeente verkeerd hebben gedaan. Een gesprek of verder e-mailverkeer werd afgewezen. Een week daarna kwam er tóch nog een mail die uitgesproken vijandig was met de mededeling dat ik ook met de cursus van het Evangelisch College (4 jaar) moest stoppen, die ik met veel liefde volg, bovendien is deze cursus openbaar toegankelijk. Wederom geen uitleg.

Wij hebben veel vrienden binnen de gemeente en sommigen worden nu negatief benaderd met informatie die ze naar hun zeggen niet met ons mogen delen, omdat hun dat in vertrouwen is medegedeeld. Wij vinden het gedrag van deze oudste zéér onbijbels en al helemaal niet naar Gods liefde. We hebben toch om uitleg gevraagd. We hebben alleen de reactie ontvangen dat de deuren voor ons gesloten zijn (wij mogen nu ook de diensten niet meer bezoeken). Deze mail was uiterst onbegrijpelijk en verdrietig voor ons.

Vraag: hoe gaan wij hier goed/wijs mee om in het licht van de Bijbel en bovenal in het licht van Gods liefde? Het reageren van de gemeente (?) / deze ouderling doet meer pijn dan we op dit moment in ons leven kunnen dragen, ook al weten we uiteraard dat God bij ons is/ons draagt (onze huwelijks tekst).

ANTWOORD

Dag ouder echtpaar van 70+,

Met verbazing en verwondering heb ik uw brief een aantal malen gelezen. Deze brief komt op de (denkbeeldige) stapel: Onbegrijpelijk leiderschap. Helaas komt onbegrijpelijk leiderschap in veel kerken en gemeenten voor. Kritische vragen worden niet op prijs gesteld, want dan heb je een kritische of rebelse geest. Er zijn helaas ongezonde kerken en gemeenten waar predikanten, voorgangers en

oudsten misbruik maken van hun leiderschapspositie en de Bijbel en de kerkstructuur worden gebruikt om niet-Bijbelse leringen over te dragen.

Voordat ik een poging doe u enkele raadgevingen aan te reiken probeer ik op basis van uw brief te ontdekken wat hier aan de hand is. Vergeef mij wanneer ik, wellicht en hopelijk onterecht, ook uw houding tegen het licht houd.

U zegt dat de oudste een mail heeft gestuurd met een vervelende inhoud. Wat mij trof is dat u dat maar moest accepteren. Dat is sektarisch. In sekten en sektarische kerken of gemeenten is een duidelijk kenmerk: accepteren zonder vragen te stellen. Die stelling kom je tegen in kerken van allerlei signatuur en is per definitie on-Bijbels. De bijbel zegt in 1 Petrus 3:15: "Maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en eerbied."

U mag dus deze oudste wijzen op de opdracht van Petrus om verantwoording af te leggen van zijn geloof en op grond daarvan de afwijzing van jullie geloof en beleving hiervan.

Uit uw brief blijkt ook dat jullie "over de tong" gaan in deze gemeente. Ook dat is, in het licht van de Bijbel, een kwalijke zaak en gaat altijd ten koste van het gemeenteleven. Dat moet stoppen.

Een gezonde gemeente is aan te spreken op onderstaande:

- Leidinggevenden zijn aanspreekbaar op hun woorden en daden;
- Lichamelijke en emotionele grenzen worden gerespecteerd;
- Gemeenteleden en gasten worden niet onder druk gezet om mee te gaan in één visie of vorm;
- Er wordt er geen claimende druk op mensen uitgeoefend. Niet op het gebied van geloofsbeleving of financiële bijdragen, niet op het gebied meewerken in teams of werkgroepen, niet op het gebied van bezoeken van samenkomsten of kringen;
- Er worden geen ongezonde vormen van profetie, gebed en pastorale zorg toegepast. Gebeds- en bezoekteams bestaan altijd uit twee personen;
- Kinderen en jongeren krijgen een gezonde geloofsopvoeding;
- Er is ruimte voor kritiek. Lees het boek: "[De zegen van kritiek](#)".

Van oprechte en wedergeboren gemeenteleden mag verwacht worden dat zij respect en eerbied voor leidinggevenden hebben, in bijzonderheid voor oudsten die verantwoordelijk zijn voor het geestelijk welzijn van de gemeente (Hebreeën 13:17). Van hen mag ook verwacht worden dat zij zich conformeren aan de visie en geloofslijn van de gemeente en bij vragen hierover zich altijd eerst wenden tot de gemeenteleiding.

Ik zou drie mogelijke adviezen kunnen bedenken:

1. Misschien is de gemeente aangesloten bij een overkoepelend orgaan. Bijvoorbeeld de VPE (Pinkster- en Evangeliegemeenten), Vineyard, ABC-gemeenten (Baptisten- en Evangelische gemeenten), Bond van Vrije Evangelische Gemeenten of Cama/Parousia gemeenten. U kunt daar dan contact leggen en uw probleem voorleggen. Zelf hebben wij goede contacten met de VPE, zij zullen de zaak serieus nemen, dat geldt ook vast voor de overige organen.
2. Mocht de gemeente helemaal solitair zijn en nergens bij aangesloten, dan kunt u een andere gemeente gaan zoeken en u daarbij aansluiten. Als het goed is zal die gemeente inlichtingen opvragen bij uw huidige gemeente en kan de dop misschien alsnog van de fles komen.
3. Zoek een mediator. Stuur een (open) brief naar de gemeente met het verzoek een gesprek aan te gaan onder leiding van een mediator. Als daar niet op ingegaan wordt kunt u zich afvragen of u hier er nog wel bij wilt horen. Stuur die brief naar een aantal leidinggevenden. Als dat uitsluitend de betreffende oudste is, lijkt het mij ook beter om maar te stoppen. Paulus schreef zijn brieven ook altijd aan de leiders van de gemeenten.

Tot slot nog twee opmerkingen. Deze week had ik een gesprek met een collega-voorganger over een persoon die ik had aangezien voor iemand anders. De persoon waarvan ik dacht dat de collega bedoelde, was iemand met, in mijn ogen, nogal vreemde, lees extreme, ongezonde overtuigingen. Zijn aanwezigheid bracht onrust en deed de gemeente geen goed. Maar mijn gesprekspartner bedoelde een heel andere persoon, namelijk een fijne, pasgelovig geworden broeder. Gelukkig werd de miscommunicatie tijdig ontdekt, anders had er een ramp kunnen ontstaan. Mijn vraag aan u is: Kan het zijn dat er ook bij jullie miscommunicatie is geweest waardoor deze verdrietige situatie is ontstaan? Kunt u zich gesprekken of gebeurtenissen herinneren waardoor er irritatie is ontstaan? Misschien een uitspraak of iets dat in vertrouwen met u gedeeld is en toch naar buiten gekomen is? We struikelen meestal niet over een kei, maar wel over een kiezelsteentje. Ga na en bid ook God of Hij u wil laten zien waar de oorzaak van dit conflict ligt. Mogelijk kan dan het volgende verhaal een opening zijn.

Waar gebeurd: een predikant nam een beroep aan in een andere gemeente en verhuisde met zijn gezin naar de nieuwe woonplaats. Hij probeerde contact te leggen met zijn burens maar die weigerden elk contact. Ze groetten niet, helemaal niets. Na een tijd ging de predikant naar de buurman toe, belde aan en toen er open gedaan werd zei hij: Ik kom mijn verontschuldigen aanbieden. Verontschuldigen?, vroeg de verbaasde buurman. Ja, zei de predikant, Ik moet

jullie iets hebben aangedaan omdat jullie mij nooit groeten en daarom kom ik mijn excuses aanbieden. De buurman legde uit dat zij nare ervaringen met de vorige (christelijke) buurman hadden gehad en dat er nu weer zo'n christelijk gezin kwam wonen. Vandaar hun afkeer en voornemen om geen contact meer te leggen. Na deze ontmoeting werden ze beste burens. Soms moet je de onderste weg gaan. Vurige kolen op iemands hoofd leggen (Spreuken 25:21 en 22).

Ik hoop van harte dat dat u er uitkomt en dat het conflict in goede harmonie wordt opgelost. Omdat dergelijke verdrietige situaties mij zeer ter harte gaat zou ik het ook fijn vinden eens te horen hoe deze zaak zich verder heeft ontwikkeld.

Met hartelijke groet,
Piet Speelman